

Brusel stupňuje studenou občanskou válku proti zemědělcům a Maďarům

- CZ24 News | 4. února 2024

EU: Od středy do pátku byl Brusel zablokován protestujícími zemědělci. Sedláci navezli před budovy Evropské komise, Evropského parlamentu a Rady ministrů hromady hnoje a slámy, kterou během demonstrace pálili. Pomocí traktorů zablokovali všechny příjezdy k budovám organizací EU i belgických vládních úřadů. Zataraseny byly i všechny důležité silnice do a z města a křižovatky v aglomeraci. Zemědělci touto formou protestují proti současné podobě Společné zemědělské politiky EU, která je nutí snižovat produkci potravin a krátí jim dotace, jejichž vyplacení navíc podmiňuje stále složitějším papírováním. Sedláci demonstrují i proti obchodním dohodám, které na společný trh EU vpouští stále více potravin ze třetích zemí, a jež jsou vyráběny za mnohem jednodušších právních omezení. Komise se protestující zemědělce snaží zlomit dalším prodloužením bezcelního dovozu potravin z Ukrajiny, jejichž dovoz na společném trhu vytváří velké problémy. Na scénu byly vytaženy i mediální podvody.

Selské protesty jsou zcela mírumilovné. V Bruselu nejsou demonstrace zemědělců nic nového. Před budovami orgánů EU demonstruje každou chvíli někdo. Brusel již dlouho vytváří spoustu předpisů, jimiž zemědělcům i průmyslovým výrobcům stále komplikuje podnikání. A v poslední době všem lidem i život. Rozdíl současných protestů oproti těm předchozím je v množství. Dříve úředníci bruselské radnice stanovili, že do města smí vjet pouze symbolické množství techniky – například 10 traktorů. Vstup na místo protestu omezila rovněž na určitý symbolický počet demonstrantů – obvykle kolem 100.

Na ohlášeném místě dříve povolení demonstranti a vyslaní policisté pro fotografie od tisku a pro kamery od televizí zinscenovali scény, které vypadaly jako dnes už legendární rvačky mezi policisty a fotbalovými fanoušky při finále Poháru mistrů evropských zemí ve fotbalu mezi FC Liverpool a Juventusem Turín, k nimž v roce 1985 došlo na fotbalovém stadionu právě v Bruselu. Obyvatelé města se v posledních letech na demonstrace ani nechodili dívat. Když už šli kolem, tak scénu obešli, aby nelezli do záběru, jako by se natáčel film.

Nyní je to jiné. Radnice sice vydala papír s obvyklým omezením. Belgičtí sedláci si s ním podle příkladu německý kolegu vytřeli brusel. V hodinu, na níž byly protesty ohlášeny, na vytipovaná místa vjely tisíce traktorů, nakladačů a nákladních aut. Na oznámených místech sedláci vysypali hnůj a slámu, kterou zapálili. Obvyklou šaškárnu tentokrát odmítli sehrát i policisté. Na místa protestů, na něž byli nadřizenými vysláni, sice dorazili, ale proti demonstrantům nijak nezasahovali. Předáci zemědělců předem vyjednali s policejním odboráři, že zemědělci nebudou nikoho bít, ani ničit žádný majetek jiných osob. Policejní odboráři přislíbili, že za těchto okolností nebudou kolegové zemědělcům bránit v protestech, i když je množství demonstrujících větší, než povolila radnice. Což je podle belgického práva porušení několika zákonů.

Během středy byli bruselští papaláši v šoku. Před budovami organizací EU, vládních úřadů i na silnicích velké hromady hnoje a hořící slámy. Kolem zemědělské techniky davy lidí. S venkovany živě diskutovali místní měšťané. Policejní těžkooděnci z počátku stáli v řadách kolem, ale jak ubíhal čas, skupinky policistů odložili ke kolegům své štíty a helmy a střídavě si chodili poslechnout, o čem spolu mluví vidláci v holínkách s kravatáky z úřadů a firem i s obyvateli města. Na mnoha místech se z blízkých i vzdálenějších hospod do diskuse přimíchali hosté s pivem v jedné ruce a cigaretou v druhé.

Přes sklo unijních úřadů to vypadalo hrozivě. Když člověk vešel mezi demonstrující, připadal si jako na happeningu. Úžasná atmosféra, podle očitých svědků.

Akce ve středu na všech místech začala vystoupením různých předáků vlámských, valonských i zastřešujících federálních belgických zemědělských svazů. Následovaly proslovy zástupců organizací, které sdružují zemědělce na úrovni EU jako jsou COPA – COGECA. Poté přišly na řadu pozdravy zástupců německých, francouzských a holandských sedláků, kteří ve svých zemích rovněž protestují. Všechny prokládané skandováním hesel proti grýndýlu, proti reformě zemědělské politiky EU a proti neustálému zvyšování dovozů potravin, vykřikované za podpory různých hudebních nástrojů. A pak již vypukla volná debata. Každý demonstrující zemědělec byl perfektně argumentačně připraven. Uměl popsat kolik hektarů mohl osít před 2 lety, kolik může letos – a o kolik méně bude moci v roce 2025. Stejně tak každý uměl i pro laika srozumitelně popsat, jakou techniku musel do kravína nebo vepřína koupit – ne proto, že by to bylo provozně nezbytné nebo to přinášelo nějakou novou kvalitu, ale proto, že to nařídili nějaký předpis EU. Při diskuzích sedláci ukazovali měšťákům faktury za dodávky této techniky. Mnoha diskutujícím se nad eurovými ciframi tajil dech.

Každému, kdo si o zemědělcih myslí, že jde o méně vzdělané lidi, bych přál, aby měl možnost si vyslechnout přednášku belgických traktoristů, kteří obyvatelům Bruselu vysvětlovali škodlivé účinky anabolických steroidů, růstového hormonu nebo antibiotik přidávaných do stravy zvířat chovaných na maso nikoli jako léčivo, ale jako prevence infekcí způsobených špatným zacházením. Sedláci uměli skvěle vysvětlit spotřebitelům, jak je s použitím těchto látek chován skot v Argentině. Stejně dobře uměli popsat, jak na člověka působí pozůstatky různých chemických látek, pokud se do potravin dostanou v důsledku vysokých dávek různých postřiků, které jsou dnes už v EU zakázané. Výklad každý z nich uměl korunovat ukázkou tabulky se statistikami obrovského růstu dovozů potravin z Ukrajiny v jedné ruce a zpráv kontrolních orgánů o nálezech jedovatých látek v dovezených potravinách. To nejdůležitější pěkně vyžlutěné zvýrazňovačem. Sprostých slov bylo ten den směrem k budovám orgánů EU vykřičeno nespočítatelné množství. Diskuse probíhaly ve světlech ohňů dlouho přes půlnoc.

Ve čtvrtek za svítání došlo k výměně vlajek. Před hlavním řečništěm na každém stanovišti na největší tyči belgický prapor vystřídala francouzská trikolora. Některé vlajky BelAgro přepustily místo zástavám francouzského sdružení zemědělců FNSEA. Tím začala řádně předem ohlášená demonstrace francouzských sedláků. Blokáda města nebyla ani na minutu přerušena. Během noci se jen vyměnili členové policejních hlídek. Vše pokračovalo stejně. Napřed mluvili zástupci francouzských zemědělských organizací, po nich řečníci z celoevropských farmářských federací a pak opět diskuse s občany. Jen s větším houfem. Mnoho lidí, kteří o tom slyšeli od sousedů, si to přišli poslechnout na vlastní uši. Stejná repríza se odehrála v pátek, po další výměně vlajek za holandské. A opět přišlo více lidí.

Všechny 3 dny byly u traktorů k ochutnání regionální speciality – jídlo i pití. Lidem na ulicích to moc chutnalo a akce se většinou z nich velice líbila. Najíst a napít (samozřejmě nealkoholických nápojů) se chodili i policisté v těžkých mundůrech. Někteří si za traktor chodili chvílemi i zakouřit.

Eurokomisaři se od středy do pátku neodvážili na ulici vystrčit ani nos – natož auto ozdobené vlajkou EU. Mezi sebou jednali pomocí videokonference z bezpečí svých luxusních služebních bytů. Ve čtvrtek se někteří europoslanci odvážili vyjít před zátarasy z ostnatého drátu na Lucemburské náměstí, které z jedné strany obklopuje bruselské sídlo europarlamentu. Zástupci zemědělských organizací, kteří v Bruselu působí jako akreditovaní lobbyisté, dobře znají většinu poslaneckých ksichtů. Když vylezl některý z poslanců, kteří měli odvahu ve výboru nebo na plénu hlasovat proti obchodním dohodám, jež umožňují zvýšení dovozů potravin z Ukrajiny, Keni, Chile a Argentiny, vykřikli směrem k demonstrujícím jeho jméno, které pak dav skandoval. Rebelové z řad poslanců

dostali do ruky i mikrofon a mohli se před sedláky předvést s ozvučením. Za české vidláky se v davu zdatně činila „velvyslankyně“ Zemědělského svazu ČR Adéla Padourková.

Ostatním poslancům bylo protestujícími umožněno se klidně s demonstranty vyfotit na fejsbůček nebo twitter, či jak se to dnes jmenuje. Zrádci evropských zemědělců, kteří měli tu drzost o sobě tvrdit, že jsou „taky tak trochu partyzáni“, si vyslechli, že „to teď tvrdí každý“. Po pár dotazech na jméno, frakci a v jakém výboru působí, přišly klíčové otázky: Jak jste hlasoval o bezcelním a bezkontrolním dovozu potravin z Ukrajiny, Argentiny, Chile a Keni? Nejčastější odpověď byla „... no já jsem u toho zrovna nebyl, protože když se o tom hlasovalo, tak jsme měli zasedání našeho výboru k ...“ následované názvem nějakého předpisu. Poté byl poslanec poplácán po zádech se slovy „za pár dnů to budete mít šanci napravit, až se bude znovu hlasovat o prodloužení bezcelních dovozů z Ukrajiny. Tak se tentokrát pořádně předvedte...“. Rychlé stisky rukou a pak už kvapný ústup zpět do budovy EP.

Hlavní show vypukla ve čtvrtek večer. Ohlásily ji temné zvuky rotorů vrtulníků, které do budovy Rady ministrů „svážely“ eurokomisaře a předsedy vlád. Při přistávání podle přístrojů na heliportu na střeše v hustém dýmu ze slámy hořící před budovou většině z nich asi nebylo zrovna veselo. Pozemní cestu měl odvahu zvolit jediný z nich. Uličkou mezi traktory a sedláky jen se čtyřmi členy ochranky klidně a s úsměvem prošel malý, trochu obtloustlý a už prošedivělý chlapík. Od skleněných stěn budovy Justus Lipsius, v níž se chystalo zasedání summitu šéfů států a vlád EU, se odráželo skandování „Vik – tor Or – bán, Vik – tor Or – bán , Vik – tor Or – bán ...“. Jeho zakulacený obličej v Evropě už zná asi opravdu každý.

Uvnitř Komise přešla do protiútoků. Evropské radě předložila návrhy nařízení o dalším prodloužení bezcelních a bezkontrolních dovozů potravin a zemědělských komodit z Ukrajiny. Po krátkém kolečku premiéři a francouzský prezident Emmanuel Macron bod přerušili a přikázali jej k projednání napřed Radě ministrů. Poté si Komise a ostatní premiéři s výjimkou slovenského Roberta Fica (Smer) „vzali do prádla“ svého maďarského kolegu, jehož jméno bylo před západem slunce před budovou skandováno. Jako každého půl roku v posledních pěti letech směrem k maďarské delegaci zněly obvyklé výhrůžky uvalením sankcí za porušování právního státu. „Zastavíme vám dotace z rozpočtu i půjčky z Fondu obnovy...“. Veřejné výhrůžky sankcemi „uťal“ tentokrát pro změnu nikoli polský, ale slovenský premiér.

Při individuálních jednáních jeden na jednoho Orbán (FIDESZ) vyslechl něco, co jej přimělo nepoužít veto při hlasování o darování Ukrajině 50 půjčených miliard eur na další financování války s Ruskem. Co to bylo, není zatím; oficiálně známo. Po Bruseli se mluví o tom, že mu prezidentka Evropské centrální banky (ECB) Christine Lagardeová, tlumočila nabídku měnových spekulantů, že nepoužijí biliony eur, které si bezúročně půjčili od ECB během COVIDové krize, ke spekulativnímu útoku na forint pokud... Prostě nabídka, která se velmi špatně odmítá. Což Orbán neudělal. Ti, co jej před rozedněním viděli odjíždět z budovy Rady tvrdí, že byl méně veselý, než když přicházel. Jak to ve skutečnosti bylo, ví jen on a ten, kdo mu to nabídku tlumočil. Nicméně v této verzi se to nějak rozkecalo nejen po městě.

V pátek vyšlo najevo, jak se Maďarsko rozhodlo odpovědět na vydírání jemuž byl jeho premiér na Evropské radě zřejmě podroben. Předseda poslaneckého klubu největší vládní strany FIDEZS oznámil novinářům, že všichni poslanci strany, kterou zastupuje i koaličního partnera Křesťanskodemokratické lidové strana (KDNP) budou bojkotovat mimořádnou schůzi Parlamentu. Svolána je na 5. 2. 2024. Jediným bodem programu schůze je ratifikace smlouvy o vstupu Švédska do NATO. K ratifikaci mezinárodní smlouvy je podle maďarské ústavy třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů Parlamentu. Tou disponuje právě FIDEZS a KDN. Bez jejich aktivní účasti – hlasování „pro“ – není možné ratifikaci provést. A bez ratifikace smlouvy parlamenty všech členských zemí NATO se Švédsko nestane součástí Aliance. Orbán, který je v Evropě jedním ze služebně

nejstarších politiků, opět předvedl, že je velkým hráčem, který si jen tak z něčeho na prdel nesedne.

Nyní je přestávka. V pondělí začíná čtyřdenní zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku. Kromě spousty obvyklých keců mají poslanci na programu hlasování o nařízení o nových technikách šlechtění rostlin (nové genomické technologie) a o udělení mandátu Komisi k jednání na konferenci Světové obchodní organizace (WTO) v Abu Dhabí. Komise tam chce prosazovat další liberalizaci obchodu s potravinami a zemědělskými produkty. Česky napsáno „umožnit další zvýšení dovozů z Afriky, jižní Ameriky a Asie, kde neplatí pro zemědělce tak přísné zákony“. Proto už v noci z neděle na pondělí začnou budovu europarlamentu i celý Štrasburk obkličovat zemědělci s traktory, nakladači, kombajny a další technikou. Europapaláši se mají zase na co těšit.

Ve Francii zemědělci při svých protestech blokují důležité silnice a velká města včetně Paříže už třetím týdnem. Je to ještě větší „nářez“, než byly akce Žlutých vest, které během prvního prezidentského mandátu Macrona přiměly stáhnout daňovou reformu, již chtěl nechat více miliard eur na účtech multimilardářů a nadnárodních korporací, a vytahat je z peněženek a bankovních účtů Francouzů s průměrnými a podprůměrnými příjmy. Něco jako „konsolidační balíček“ Fialové vlády. Protože při protestech na následky dopravní nehody na dálnici zemřel jeden ze zemědělců a další byli vážně raněni, nosí nyní francouzští sedláci žluté vesty rovněž. Macronovi jejich akce nahnaly takovou hrůzu, že nechal své piáristy vypustit do světa polopravdivou dez/informaci o tom, že se chystá vetovat obchodní dohodu EU se sdružením jihoamerických zemí MERCOSUR. Dohoda, která by v případě ratifikace Radou a europarlamentem umožnila obří zvýšení dovozů zemědělské produkce z jižní Ameriky, byla Komisí sjednána již před pěti lety. Vzápětí její ratifikaci v Radě ministrů vetovali zástupci francouzské a rakouské vlády.

Od té doby došlo v několika jihoamerických zemích ke změně vlád. Například nová vláda prezidenta Luize Luly da Silva zapojila Brazílii do protizápadního ekonomického sdružení BRICS. Reálně nikdo v tuto chvíli v EU neuvažuje a vážně nejedná o ratifikaci dohody EU – MERCOSUR. Komise se vydala jinou cestou. Za EU sjednává obchodní dohody s jednotlivými jihoamerickými státy, v nichž jsou u moci prozápadní politici. Zemědělci to díky informacím zasílaným jim jejich zástupci z Brusele dobře vědí. Oblbnout může touto prostou fintou jen neznalé měšťáky.

Tahle blbě dnes evropští papaláši dělají politiku. Umí už jen cinknutou propagandu.

Pohled na demonstraci zemědělců z okna chodby Evropského parlamentu Foto: Nikola Zbořilová

Budova Evropské komise v obklíčení dvojité traktorové hradby Foto: Nikola Zbořilová

Večerní debata zemědělců s občany města Brusel Foto: Nikola Zbořilová

AUTOR: Martin Kunštek

[ZDROJ](#)